

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK IV.

Ч. 45.

СЕРЕДА, 7 ЧЕРВНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JUNE 7th, 1922.

No. 45.

VOL. IV.

Новинки.

СОЦІАЛІСТИЧНІ І КОМУНІСТИЧНІ ПОСЛІД СНИЛИЛИ У ФРАНЦУЗЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ БУЧУ.

Минулої п'ятниці по полудні прийшло у французькому парламенті до великої бучі, яка почала під час промови посла і посаджика міста Ліону Геріота про становище французького правительства супроти Соціальної Росії.

Прем'єр Пуанкаре доводив, що правительство краю, який нахотить ся в такім оплаканім стані (себто Росії), не може ставити умови помочі. На сей аргумент Геріот і інші соціалістичні послід знайшли скору відповідь. Вони голосно заявили, що становище Америки супроти Росії було політично те саме, що й Франції, однак се не перешкодило Америці вислати помочі.

Маріус Мотет, соціалістичний адвокат, скочив на ноги і перешкодив бесідникові оскаржити правительство, що воно умисно відмовляється помагаги голодуючим і збільшує перешкоди на дорозі Червоного Хреста, щоби зробити собі на російських голодуючих мільонах політичний капітал. На сей закид поспішали ся з правничої палати а навіть з правительствених адвокатів охоче заперечили. На се соціалісти і комуністи відповіли знова нещадними словами.

Готові були бити ся.

Крик став такий голосний, що Мотета не можна було чути. Тузі послід були на ногах, коли соціалісти рушили нагло зі своїх місць, щоби вхопити за горла своїх противників. Вісьмох або десятих соціалістичних послід було вже на сіді на половині дорозі, коли парламентарні функціонари, яких повсякденних обовязком є нахакати до спокою і доручати повідомлення, загордили їм дорозу. З декотрими з них поладали ся соціалістичні послід за барки, однак заки змогли прийти до якого більшого ушкодження, представтець палати, який через цілий час зновин своїм звинком і нахакив надаремно до спокою, наложив свій капелюх і закрив сею. Ціла палата і галерія зістали опорожнені і треба було зачекати аж пів години, заки сеюю можна було наново відкрити.

Барту хоче судити комуністичних послід.

ПАРИЖ, 27. мая. — Міністер справедливости виступив вчора в палаті послід з домаганем, щоби позбавлено парламентарної нестикальности послід Кашена, провідника французької Комуністичної Партії, і посла Велян-Гутторіє, визначного діяча тої партії, в цілі переведення проти них судового процесу.

Тих послід вже давно оскаржено, що вони намовляли жовнірів до неслуху старшим. Послідні оскаржене описує ся на статі, яку написав Велян-Гутторіє, а яка була поміщена в комуністичній часописі "Ле Конекр". Кашен є редактором тої часописи. Статя нахакане молодих хлопців, які мають ставати сего року до бранчі, щоби на випадок мобілізації не ставали ся до військової служби.

ВІДЛІЗ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО МОСКВИ.

ГЕНУЯ, 4. червня. — Голова соціалістичної делегації Юрій Чічерін виїхав вчора звідси до Москви.

БЕРЛІН, 3. червня. — Максим Літвінов, Кара Радек та інші соціалістичні провідники виїхали звідси недавно до Москви.

Тут сподіють ся, що в понеділок прибудуть з Генуї російський міністер заграничних справ Чічерін і премієр Радянської України Раковський.

Соціалістичні делегати клопотом для Голандії.

ГАГА, 29. мая. — Голандські урядові круги є сильно занепокоєні приїздом соціалістичної делегації на конференції в Гагазі. Власти здавалися доси успішно комуністичний рух в Голандії, але комуністи хочуть використати теперішнє положення і вже організують великі демонстрації збори в Гагазі на 18. червня.

Комуністичний Союз Робітничих Юній запросив на ті збори всі соціалістичні і комуністичні юні і товариства заявляючи, що збори складають велику червоноармійську конференцію "Свободная Реч", і інших співробітників сеї газети. З Болгарії депортовано також всіх професорів монархістів, які викладали лекції в болгарських університетах, ведучи рівночасно пропаганду за привернення монархії в Росії.

Болгарське правительство переводить цілковито реорганізацію тайної поліції. Теперішній її склад зовсім розлуцений. Показало ся іменню, що організація Вранглієв існувала вже через цілий рік, а тайна поліція нічого про неї не знала.

Вранглієв розоружено на жагане Раковського.

Всі заряджені болгарського правительства проти російських контрреволюціонерів є вислідом переговорів між головою Ради Народних Комісарів України Християном Раковським і болгарським премієром Стамбуліньським.

Раковський заявив був Стамбуліньському, що на случай нападу Вранглієв на Радянські Республіки, вся відповідальність за се паде на Болгарію. Стамбуліньський, який бояв ся, що болгарські монархісти при підмоці вранглієвців не повалить його режиму, сеяноського правительства, згодив ся сповинити домагане правительства Радянської України.

Селяни проти буржуазії і професорів.

СОФІЯ, 30. мая. — Зібрані тут на зїзді селяни відбувають шодня походи улицями міста, демонструючи проти буржуазії. В походах носять таблички з написами: "Вся власть народова, а не королеви", "Замкнуті університети", "Викнуті професорів", "Геть буржуазію!"

Премієр Стамбуліньський промовляв вчора до селян з балькою міністерства заграничних справ. Він говорив про се, що від тепер в Болгарії існує тільки один фронт — фронт проти буржуазії.

НІМЕЧЧИНА РАТИФІКУЄ ДОГОВІР З РОСІЄЮ.

БЕРЛІН, 29. мая. — Німецький парламент зачав працювати сегодня над ратифікацією російсько-німецького договору, який підписано на Велікдень в Раваляу.

Договір стрічаєть ся з загальним одобренем і дискусія буде правдоподібно обмежуватись тільки на закиди, який договір викликав серед держав Антанти, та на труднощі, які можуть стрінити з того приводу Німецьчину в зносинах з Антантою.

БОЛГАРИЯ РОЗОРУЖИЛА 30 ТИСЯЧ ВРАНГЛІВЦІВ.

БЕРЛІН, 30. мая. — З Більгороду доносять, що на домагане альянтів югославське правительство приказало Вранглієви опустити Югославію.

Вранглієв робить тепер заходи, щоби йому позволено остіти в Австрії або на Угорщині.

Болгарські військові власти розоружили 30.000 вранглієвських жовнірів. Командантам сеї армії приказано опустити негайно Болгарію. Зі Софії видалено звісного монархіста проф. Соколова, редактора червоноармійської часописи "Свободная Реч", і інших співробітників сеї газети. З Болгарії депортовано також всіх професорів монархістів, які викладали лекції в болгарських університетах, ведучи рівночасно пропаганду за привернення монархії в Росії.

Болгарське правительство переводить цілковито реорганізацію тайної поліції. Теперішній її склад зовсім розлуцений. Показало ся іменню, що організація Вранглієв існувала вже через цілий рік, а тайна поліція нічого про неї не знала.

Вранглієв розоружено на жагане Раковського.

Всі заряджені болгарського правительства проти російських контрреволюціонерів є вислідом переговорів між головою Ради Народних Комісарів України Християном Раковським і болгарським премієром Стамбуліньським.

Раковський заявив був Стамбуліньському, що на случай нападу Вранглієв на Радянські Республіки, вся відповідальність за се паде на Болгарію. Стамбуліньський, який бояв ся, що болгарські монархісти при підмоці вранглієвців не повалить його режиму, сеяноського правительства, згодив ся сповинити домагане правительства Радянської України.

Селяни проти буржуазії і професорів.

СОФІЯ, 30. мая. — Зібрані тут на зїзді селяни відбувають шодня походи улицями міста, демонструючи проти буржуазії. В походах носять таблички з написами: "Вся власть народова, а не королеви", "Замкнуті університети", "Викнуті професорів", "Геть буржуазію!"

Премієр Стамбуліньський промовляв вчора до селян з балькою міністерства заграничних справ. Він говорив про се, що від тепер в Болгарії існує тільки один фронт — фронт проти буржуазії.

3 РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І УКРАЇНОЮ.

Харківські "Вісти" з 5. мая доносять, що в Берліні підписано між торговельним представником У.С.Р.Р. в Німецькій тов. Новаковським і німецьким міністерством заграничних справ договір про встановленнє нормальних торговельних зносин між обома державами.

Договір передбачає також урегульованнє декотрих питань дипломатичного характеру. Представником Німецьчини на Україні названий Гай, якого приїзду очікують на днях в Харкові.

ЗАСІВНА КАМПАНІЯ.

Харківські "Вісти" з 4. мая доносять: На Донеччині вже засіяно 1,200.000 десятин землі. Передбачаєть ся засівні пізними культурами ще 200.000 десятин.

Червоноармійці Нполку, який роставований в Подлявці, ухваляють виділити спеціальний день для засіву піль незаможників і в першу чергу родин червоноармійців.

У всіх повітах Чернігівщини відбули ся безпартійні конференції селян, присвячені справам сільського господарства та боротьбі з посухою.

Конференції мали великий успіх серед населення. У Камешино повіті під яриную знаходить ся 20.000 десятин землі.

Стан озимини на Поділю дуже добрий.

У.С.Р.Р. жадає від Польщі видати бандита Махна.

БЕРЛІН, 30. мая. — Правительство Української Соціалістичної Радянської Республіки вислало до Польщі ноту, в якій домагаєть ся видачі звісного бандита Махна і його спільників.

Махно прибув недавно до Польщі з Румунії. Польські власти мали інтерв'ювати Махна і його спільників в таборі в Шталково.

ПЕРШИЙ МАЙ В КИЇВІ.

КИЇВ, 2. мая. — Київський пролетаріат відсвяткував день Першого Мая урочисто. Зранку стояла ясна сонячна погода. Робітничі організації з оркестрами музики та червоними прапорами пройшли через все місто на Печерський і подрум, де до одинадцяті години зібрало ся військо київської залози. Уся площа була заповнена святним людом. Коли прибула військова старшина її зустріли гучними оплесками, криком "ура" та Інтернаціоналом.

Присягу давали окремо кожда команда і сей акт відбув ся назвичайно урочисто. В день перед будинком Виконкому відбуло ся відкриття бронзової пам'ятки Карла Маркса.

У першомайському святкованню брали найкращішу участь учні трудових шкіл та дитячі будинки.

Дітей возили по місті на гарно оздоблених автомобілях; для дітей також були влаштовані гри в садах. На протязі дня над містом літали аероплани.

Вечером в театрах, садах, парках відбували ся численні мітинги, концерти, гулянки.

ГОЛОДІВКА НА БРИГІДКАХ У ЛЬВОВІ.

Львівська "Земля і Воля" з 14. мая доносить:

Як ми вже доносили в попередньому числі, в арештах при вулиці Казимирівській у Львові, т. зв. "Бригідках", де сидить 51 в'язнів, обжалованих за комунізм, в понеділок, 1-го мая вибухла голодівка. Причиною голодівки, сего одногоного оружя, який можуть розпоряджати в'язні, було нелюдне поведене сторожі, про що ми вже писали.

Голодівка тривала 5 днів, бо щойно в п'ятницю по полудні покінчила ся.

Як довідуємо ся, всі в'язні були дуже ослаблені, так що даліше триваннє голодівки поважаючи загрозувало не тільки здоровлю, але і життю в'язнів.

Адміністраційна власть страшила голову, не знаючи, що їй ділати, тим більше, що про сего голодівку заговорила не тільки краєва, але і загранична преса.

До переведення дожджень видалено р. Геттінгера, який, заявив в'язням, що поліціант ч. 102 буде усунений зі служби в Бригідках.

Та чи з покінченнєм голодівки покінчить ся теперішній режим на Бригідках — годі нам дізнати ся.

Арештованія в Галичині.

В дні 1. мая арештувала поліція на двірці в Ходорові "комуністичного агітатора" Михайла Ярецького, який мав вести пропаганду серед залізничників. Ярецького відставлено до Львова.

У Львові арештовано минулого тижня артистку українського театру Сороку.

Засуд за комунізм.

Львівська "Земля і Воля" з 21. мая доносить: Недавно відбула ся в Сяноці розправа проти Юліана Глови. Мав він поширювати брошури протидержавного характеру. Присяжні судді узяли його винним злочину за державну зраду і на тій підставі засуджено його на два роки тюрми.

ЩО ДІЄТЬ СЯ В ГАЛИЧИНІ.

В селі Світазів, повіт Сокаль, польські колоністи без усякого дозволу зі сторони громадської верхности заняли громадську канцелярію мнимо в цілі закладанія якоїсь читальні. Тому, що зробили се безправно і без дозволу зі сторони громади, кількох хлопців прогнали їх з громадського уряду.

Другого дня, се є 5. мая, два жандарми з місцевого постерунку поліції, а саме Павлишин і Кремпац арештували місцевих селян: Луця Кошика, Гринька Бульбака, Івана Журовського і Гринька Катанюка і скувавши у залози, посадили їх в пивничі хати, де містять ся постерунки поліції, а в якій (пивничі) постійно стоїть по коліна вода.

Кілька рідня арештованих прийшла на постерунок з плачем і проханем помістити деінде арештованих, тому що в сій пивничі мусять сидіти в воді, арештовано і засаджено до того лоху ще дальших шістьох селян, а саме Онуфрія Войтка, Гриня Нікіна, Дмитра Калюгу, Прокопа Микитюка, Івана Нікіна, Пилипа Войтка і Лаха, а на другий день арештовано ще дальших сімох селян з тогож села і всіх

їх відставлено до в'язниці окружного карного суду при вул. Баторія, звідки мають відповідати за — злочин насильства і бунту.

БОРА ОБСТОЮЄ ВИЗНАНЕ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РОСІЇ.

ВАШІНГТОН, 30. мая. — Сенатор Бора, піддержуючи свою резолюцію, якою Задучні Держави признали Соціалістичну Росію, видав вчора заяву, в якій говорить, що непризнаване Росії є забезпеченнєм економічного хаосу в Європі і загрожує мирови в цілім світі.

Бора твердить, що добробут Америки залежить в значній мірі від купуючої сили Європи, та що Европа не відискає своєї купуючої сили поки не буде налагоджене російське питаннє.

"Очевидно, ми будемо даліше жити і вести бізнес в доривочний, невдоволяючий спосіб при теперішніх відносинах і політиці" — казав сенатор. — "Але ні бізнесмени, ні фабрикант, ні фермер не може зазнавати правдивого добробуту, поки Европа не загосподарить ся і не відискає своєї купуючої сили".

НЕМА ВИГЛЯДІВ НА ЗАКІНЧЕННЄ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ.

НЬО ЙОРК, 30. мая. — Філіп Моррей, віцепрезидент юні "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", виїхав минулої ночі у вулелі округу Пенсильвенії і звидить всі юні відділи в області антрациту та зложить перед ними звіт з того, що зроблено доси на тутешній конференції в цілничковій справі. Кажуть, що Моррей сповинить страйкерів, що нема виглядів на негайне поладаннє страйку.

Судячи по інформації, яку можна було дістати вчора, справа готова стояти на мертвій точці протягом цілого світа. Занехано вже надію, що може прийти до угоди перед 1-им липнем. Сподіючись довго триваючої боротьби, власники копалень мають намір замкнути майні аж до осені. З деяких закопів виводять мулів наверх і пускають на пасовиска.

Близард узаний невинним.

ЧАРЛСТАВН, В. Ва., 28. мая. — Судді присяжні признали вчора невинним Вільяма Близарда, якого обжаловано до державну зраду як одного з провідників оружного походу майнерів на повіт Логен минулої осені.

Близард є головою одної часті 17-го дистрикту майнерської юні. Його оскаржено разом з пятьдесять двома іншими людьми, переважно юніями або симпатиками майнерської юні, о зраду проти стеіту Вест Вірджинія в залуці з розрухами, які мали місце минулого літа в південній часті того стеіту.

Текстільні робітники в Америці за об'єднанням фронтом.

ПРОВІДЕНС, Р. Ав., 30. мая. — Сегодня закінчила ся тут конвенція юні ткацьких робітників (Амалгайтед Текстайл Воркерс оф Америка).

Одна з прийнятих на конвенції резолюцій одобрєє заходи московського Інтернаціоналу дотично створенія однолічного фронту з усіх робітничих організацій в світі, а иша резолюція домагаєть ся звільнення всіх політичних в'язнів.

ВИБОРИ В МАНІТОБІ ВІДБУДУТЬ СЯ ПРАВДОПОДІБНО 10 ЛИПНЯ.

Хотів правительство Нориса не оголосило ще дня, в якім відбудуть ся провінціональні вибори, то проте в поінформованих кругах у Вінніпегу уважають, що вибори відбудуть ся 10. липня.

Офіційно буде проголошений день виборів сідуючого тижня.

50.000 металівців в Мілані на страйку.

Мілан, Італія, 2. червня. — Тут вишло на страйк 50.000 металевих робітників, відмовляючи ся прийняти предложену компаніями знижку платні.

Побіда соціалістів і комуністів в виборах до міської ради в Ридзі.

РИГА, 30. мая. — При виборах до міської ради в Ридзі соціалісти здобули 20 мандатів, комуністи 13, радикали 11, німецька партія 18, ліберали 11, консерватисти 7.

Більшість в раді будуть становити соціалістичні і комуністичні елементи.

Демонстрація безробітних в Лондоні.

ЛОНДОН, 30. мая. — Вчора прийшло в Лондоні до великої демонстрації безробітних. Похід безробітних дійшов до будинку, в якім містить ся "Банк оф Інгленд", символ світового капіталізму, коли сильні відділи поліції заступили безробітним дорозу.

Безробітні розвязали сейчас похід і невагом розпочала ся загальна боротьба.

Безробітні були приневолені уступити, коли в цілім місті заалармовано поліцію. Кількакапідять осіб арештовано.

В Берліні демонструвало 1-го Мая 400.000 робітників.

Демонстрації 1-го Мая відбули ся в Берліні величаво. Кільч однолічного боевого фронту викликав на ушко помимо дощу великанське число робітників. "Люстартен" вивисли робітники по берегах. Говорили бесідники всіх трох соціалістичних партій. Вечером прийшло перед ратушем до кривавої сутички юні між мійськими робітниками і поліцією. Комуністична партія закінчила в Берліні до 24-годинного страйку на знак протесту.

В Липську прийшло підчас демонстрації до сутичок між робітництвом і націоналістичним студентством. Студенти заняли з університету хоругви, а почилили замість неї свою. З сеї причини прийшло до сутички між робітниками і поліцією, яка стала по сторони студентів. Равено кількох робітників.

ЛЕКЦІЯ ДЛЯ РОБІТНИЦЬ.

Подзеть ся до відома всім інтересованим, що в середу, дня 7. червня т. Н. Захарук виступить в Укр. Роб. Домі лекція на тему: "Хто такі комуністи і чого вони хочуть". Лекція дуже интересна. Простить ся всіх товаришок робітниць прийти на час.

Заряд Відділу.

ТОВАРИШІ! НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ ПРО ГОЛОДУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НА РАД. УКРАЇНІ!

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. 407, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

газета для робочого людю — виходить два рази на тиждень. В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіваришене “Українських Робітничих Вістей”.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:— UKRAINIAN LABOR NEWS

407, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають на себе уваги, а тільки доповідають про них, а не поміщають. Не поміщати те, що вже з'являлося в інших виданнях, а тільки те, що ще не з'являлося.

ЕСЛИ НЕ ОРУЖІЕМ, ТО МЕМОРАНДУМАМИ.

Войовничий Пуанкар не вігває. Попередню йому не давала спокою Генуя, а тепер Гага. В той час, як президент Франції Гюейський конференції розсилає до правителів всіх європейських держав і Злучених Держав Америки запрошення на конференцію до Гаги, Пуанкар пише і розсилає до правителів тих самих держав меморандуми, в яких жадає: щоб Радянська Федерація відступила свої догагани, поставлені нею на Генуейській конференції; щоб не позбавляла приватної власності чужинців (читай французьких капіталістів) в Радянських Республіках; щоб залишила селянам повне право на оwoчі своєї праці (!); щоб... змінила свій режим.

Так каже... не Заратустра, а звичайний прем'єр Франції Пуанкар. Так він каже, на такім настоє, такого вимагає від всіх інших правителів, закликаючи їх стати на його точку погляду і дружно прирети до стійних догаганями радянську делегацію на міжнародній конференції. Если ж інші капіталістичні правителі з сими догаганями Пуанкаре не згодяться, то... французська делегація поїде проте до Гаги (розуміть ся, без жінок), але скоро лише прибуде туди радянська делегація, то французська — опустить Гагу, ну, а за нею також і бельгійська... Бельгійська може навіть скорше: се залежить від “тактичних соображень”.

Если ж правителі інших капіталістичних держав згодяться з меморандумом Пуанкаре, то ціль його буде досягнута: конференція в Газі не відбудеть ся; а если і відбудеть ся, то делегати капіталістичних країв будуть обговорювати т. зв. “російське питання” без радянської делегації, яка безуспішно відмовить ся тоді від участі в Гагській конференції. Значить, “російське питання” втратить тоді всяку “російську” вартість в Газі. Конференція перетворить ся в звичайну капіталістичну раду, де Пуанкар буде радити розв'язати вже напереді те “російське питання” оружною інтервенцією у внутрішній справі Радянських Республік.

Пуанкар знає, що після “вадличних спроб” оружною інтервенцією у внутрішній справі Радянських Республік в 1918, 1919 і 1920 роках трудно знайти тепер охотників “попробувати щастя”, коли взяти на увагу теперішню силу, зорганізованість і дисципліну Червоної Армії. Капіталістичні держави можуть сказати до Пуанкаре: але ж ти, колего, вже “пробував щастя” з багнетами, а твій брат по мілітаризмі, Клемансо, “пробував щастя” із знаменитим колючим дротом; і обидва ви опинили ся на мілкому. А тепер же Червона Армія — куди сильніша. Чи ти не чуєш, що каже про Червону Армію не Троцький, а Лойд Джордж?

Що французські мілітаристи не тратьте ще надії на оружну інтервенцію у внутрішній справі Радянських Республік, про се свідчить те, за чим Пуанкар стареть ся переконати мілітаристичний світ, що Червона Армія зовсім вже не така страшна, якою її малює Лойд Джордж. Пуанкар просто не вірить Лойд Джорджу і доказує, що Червона Армія зовсім не числить півтора мільона жовнів, а лише шістьсот тисяч... Значить, вона не є більша за польську армію, численність якої аж надто добре відома Пуанкаре. Далше Пуанкар просить всі краї за винятком Радянських Республік, щоб беруть участь в Газі, не вірити Лойд Джорджу, що Червона Армія добре уоружена. Наоборот: “вона слабо уоружена і моральний уривень жовнів також не високий”. А відтак транспортна система, доставка поживи, оружя, амуніції... так погані, що просто дивно, чому до сего часу не бачили всіх тих недостач Червоної Армії капіталістичні держави, та не скористали за нагоди, щоб вже раз на все позбутися ся того червоного смолоскипа на Сході, який грозить таки запалити колись “культурний” Захід.

Капіталістичною політикою в цім світі руководить тепер антага, сей великий капіталістичний союз Англії, Франції, Італії і Бельгії. (Ся посліда опинилась в сім сих капіталістичних держав лише завдяки тому, що її невелика територія лежала на дорозі з Німеччини до Франції в 1914 р.) Антага — се союз, а союз — сила. Союз пізнає ся по солідарності і однодумстві тих, з яких складає ся. Що ж ми бачимо тепер з антаги? Тоді як головний руководитель антаги Лойд Джордж всіма силами старав ся зліпити в Генуї весь порозуміне між капіталістичними державами а Радянською Федерацією, Пуанкар, який сперечає ся за провід в справах антаги з Лойд Джорджом, старав ся провалити Генуейську конференцію. Нині, коли Лойд Джордж програшив в Генуї, стареть ся зліпити Гагу, “загрожуючи” неподатливим капіталістам силою Червоної Армії, Пуанкар перед цім капіталістичним світом завдає Лойд Джорджу брехню.

Значить на антантській “шпик не все благополучно”. А разом з тим погані вигляди і на оружну інтервенцію.

Але ми вернемо ся ще до одного питання, порушеного Пуанкарем в його меморандумі. Дуже болить Пуанкаре серце за селянами в Радянських Республіках. Він дуже стареть ся, щоб вони дістали “весь пайд своєї праці”. А той весь пайд своєї праці селяни Радянських Республік зможуть дістати лише тоді, каже Пуанкар, коли в Росії змінить ся політичний режим, тобто коли змість радянського правителівства запанує там французський капітал, а на зверх може бути якийсь російський Писаревський у формі президента або царя. Се вже — як “селяни захочуть”.

Так каже Пуанкар в своїм меморандумі до капіталістичних правителів з приводу будучої конференції в Газі і кличе їх поставити сі догагани радянській делегації. Если делегати Радянської Федерації згодяться ся на сі догагани, тоді Франція візьме участь не тільки в конференції в Газі, але і в Москві, Харкові, тоді навіть сам Пуанкар туди поїде і всім своїм делегатам дозволить забрати з собою жінок і по тузіновим стенографістам “висисного подета” на кожного делегата, які бузи так популярні в Росії за часів царизму.

В один лише тут закарлюка: чи згодяться большевисті зміняти свій режим в Росії на франгівський, при яким “напевно” селяни “зможуть користатися з плодів своєї праці”? Пуанкар дуже добре знає, що большевистки не згодяться ся. І ставить він сі свої диметриво-підлі догагани не тому, щоб дати селянам Радянських Республік “користатися з плодів своєї праці”, а тому

щоби завладіляти відкопаним всякий грунт, який привів би в Газі до якогось порозуміння між Радянською Федерацією і капіталістичними державами. Пуанкар хоче воляти. Він стало бризке оружьем на адресу Німеччини, те саме він хоче робити і на адресу Радянської Федерації. Але тут його руки короткі. В сім випадку він вкладає французькі шаблі і багнети в руки своїх васалів: шляхоцької Польщі і боярської Румунії; в руки своїх вірних наймитів: Вранглія і Петлюри і каже їм бризкати на адресу Радянських Республік. Однак сі зазнали вже на своїй силі Червоної Армії і знають лише за Лойд Джорджа Пуанкаре, чим пахне інтервенція. А до того ще й декорти з сучасних Радянської Федерації держав, як от Болгарія, відбирають у вранглівиць французькі шаблі і багнети і отверто заявляють себе сторонниками нової Німеччини і Радянської Федерації. Се говорить маленька Болгарія перед лицем всеяльної антанті.

Чому ж така зневага? Адже ж пару років тому назад на саму згадку про антанту Болгарія трясла колинами? Тому, що Лойд Джордж, як представник антанті старав ся зліпити Генуя, а Пуанкар старав ся розліпити; тому що Лойд Джордж післав проваду Генуї хоче її доіпити бодай для виду Гагою, а Пуанкар і тут йому підставляє ногу. Із сего видно, що від антанті лишилась сі тільки назва. Геслівонд до сеї пори не розпає ся ще зовсім, то тільки завдяки тому, що які-б не були ненажерливі французькі капіталісти, то все ж таки для англійських капіталістів вони ліцці, як невинні большевистки. Французькі капіталісти страшно ненавиділи німецьких і кляди ся, що зібруть їх на порох. Але, побідивши Німеччину, вони деруть послідну сорочку з німецької робітника, і роблять се в найкращій згоді з німецькими капіталістами, з якими вони заїдали при кінці мая с. р. в Парижі на міжнароднім конгресі банкірів. Той міжнародній конгрес банкірів відбував свої наради тайно, не допускаючи навіть своїх найвірніших журналістів і на однім із своїх засідань ухвалив, що Німеччина мусить піддатися ультиматові Франції в справі виплачення репарацій. Представник німецьких банкірів на сім конгресі Карл Бергман сім повідомив по телефону Берлін про рішене конгресу. Ось чому англійським капіталістам все ж таки ліпші синьоваті французькі капіталісти, ніж ненависні большевистки.

Так само хотів би нині Пуанкар засідати на тайних нарадах з російськими капіталістами та разом з ними експлуатувати російських і українських робітників та селян, як се він робить нині з німецькими. Се на його мові звучить — “користатися з плодів своєї праці”. Але на шасте, робітники і селяни Радянської Федерації аж надто добре знають мову Пуанкаре і йому подібних. Не злякали ся вони його оружних інтервенцій та колючих дротів, не злякають ся тепер і меморандумів.

Волдинець.

ПОСВІДКА ОТРИМАНА З КАНАДИ ДРУГОЇ ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ УКРАЇНИ.

Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпегу отримав від тов. М. Левницького, Уповноваженого Представника У.С.Р.Р. в Чехословащині і голови Закордонного Бюро Помочі Голодуючим України в Празі, сілдуочий лист, який свідчить про отримане тов. Левницьким другої тисячі доларів від К.П.Г. на Р.У. в Вінніпегу:

“УПОВНОВАЖЕНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕПУБЛІКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 9. травня 1922 р.

Шановні Товариші!

Присланий Вами лист з 19 квітня с. р. і чек на тисячу (1.000) доларів отримав.

Передайте від імені Закордонного Бюро Помочі Голодуючим, як і від робітників та селян Радянської України всім тим, котрі жертвували се суму, сердечну подяку.

Рівночасно висладо Вам деякі матеріали про голод, як і зимки умираючих голодних робітників та селян на Україні.

Ще раз сердечна подяка за пожертвования.

З товаришським привітом

М. Левницький”.

Фотографічні знімки умираючих голодних робітників та селян на Україні, про котрі згадує в своїм листі тов. Левницький, К.П.Г. на Р.У. отримав разом з поштовим листом. Такі самі знімки редакція “У.Р.В.” отримала перед кількома днями від Генерального Делегата Українського Червоного Хреста в Західній Європі д-ра Холодного. Се страшні картини, при виді котрих чоловіка ортаже жак. Картини сі, як і відомості про голод, які приходять з України, малюють надзвичайно страшне положенне в голодуючих околицях України. Нема слів, щоби описати те все, що там дієть ся. Се отже повинно заставити кожного робітника і фермера доложити всіх старань, щоби помочи голодуючим на Радянській Україні.

Хайже ж кождий сповнить свій обовязок супроти голодуючих!

ВІДЗВА ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Пролетарі всіх країн! В Естонії зівстав розстріляний один з визначніших борців за освободжене робітничої класи тов. Віктор Кінгісеп, “Демократичне” правителівство пішло за приміром своїх попередників правителівства — соціал-демократів, розстріляних в 1920 році 26 комуністів. Тов. Кінгісеп еше юнаком брав участь в русі підчас революції 1905 року в своїм краю на острові Езелі, в студентських кружках, потім в Петрограді і Рязалю — в робітничих організаціях і бореть ся до днця вже в той час, коли над цілою Росією нависли оловні хмари реакції і скрипніе шибенці та гук карабінів знаменували побіду царизму над революцією. Неустрашимий борець, він не випускає з рук червоного прапора до послідної хвилі свого життя, просячи підполно і в рідній Естонії, і в

Рештована. Тов. Кінгісеп і тоді не уважав потрібним опустити Естонію а з підполно далше руководити приготованиями до демонстрації, яка мала в сім році надзвичайне значення, і його тоді арештувало. Захопивши в свої руки такого відданого борця, правителівство Естонії, палаючи бажанем розправи, скоро і зрадничо справило ся з ним. Місія Совітської Росії, дізнавшись про арештоване тов. Кінгісеп, негайно звернулася за причинами арештованя і т. п. П. заспокоїли запевненнями, що арештованому не грозить ніяка небезпека, а кілька годін пізніше він зівстав розстріляний воєним “судом”.

Товариші, пролетарі всіх країн!

Мученича смерть товариша Віктора Кінгісеп, се яркий примір того, як бореть ся буржуазія з робітничою класою. Тов. Кінгісеп оскаржено за один “злочин”: боротьба за освободжене робітничої класи. Сего вистарчало для того, щоби його віддати на смерть. Чи викличе се убійство три

істноване, зникає з юридичним визнанем радrepublik зміною в становищі Німеччини.

Варшавська конференція надбалтійських держав, участь на рижській конференції тих же держав разом з представниками радrepublik, подорож Стрмунта в Лондон — все се власне було сим шуканням місця, намацуванем навколо себе ґрунту, змаганем пересісти з французького стільця, що почав потріскувати, на трошки міцніший.

Се були перші несміливі кроки Польщі, незлібно до самостійної “акції”, звичної чинити лише з наказу хазяїна, в яких відбивалась не стільки якась певна тверда лінія, скільки жах перед невідомістю того, що несе її близька будучина.

В такому стані подвійності, роздубленості зявлялась Польща і на Генуейській конференції — безсилна, без певної перспективи, без віри в стародію хазяїна, що замінював її до сім всяку перспективу.

Але оскільки в умовах передгенуейського взаїмного стрілу позицій головних сил, що мав метою зясувати кволта місця позицій рижних сторін се могло і не дати яких наслідків, то зараз, коли бій розгорів ся, обставини вимагають певної означеності ліній і поведінки.

Події розвивають ся, жите рушуть ся по шляху, по якому навблаганню штовхає його “і величність” — історія. Стояти на місці — значить рушитись назад проти історичного ходу подій.

Річ — небезпечна взагалі, а в сучасних умовах швидкості, що набув хід подій, особливо.

Буфером бути взагалі тяжко. “Буферувати” ж в умовах краху французької континентальної системи і радянської німецького порозуміння — бо правдувала її дотеперішнє

В. Радіш.

ПОЛЬСЬКА “ЗМІНА ВІХ”.

Держава грибового типу, що повстала після кривавого дошу імперіалістичної війни, економічно і фінансово кволта та вбога настільки, що існувати могла лише на чужий рахунок. Польща з перших же днів її державного існуваня зробилась належницею імперіалістичної Франції. В так званий французький континентальний системі її було дано означене місце і відповідна роль: бути вартовим посом супроти радянських республік і одночасно кланцати з наказу Парижа зубами на Німців, щоби виплачували репарації. Перебуванне в ізольованому стані радянських республік і існуванне ізольованої, пригнобленої Версальською умовою Німеччини — ґрунтівна причина і виправдане існуваня самої Польщі з точки погляду імперіалістичної Франції.

Се були перші несміливі кроки Польщі, незлібно до самостійної “акції”, звичної чинити лише з наказу хазяїна, в яких відбивалась не стільки якась певна тверда лінія, скільки жах перед невідомістю того, що несе її близька будучина.

В такому стані подвійності, роздубленості зявлялась Польща і на Генуейській конференції — безсилна, без певної перспективи, без віри в стародію хазяїна, що замінював її до сім всяку перспективу.

Але оскільки в умовах передгенуейського взаїмного стрілу позицій головних сил, що мав метою зясувати кволта місця позицій рижних сторін се могло і не дати яких наслідків, то зараз, коли бій розгорів ся, обставини вимагають певної означеності ліній і поведінки.

Події розвивають ся, жите рушуть ся по шляху, по якому навблаганню штовхає його “і величність” — історія. Стояти на місці — значить рушитись назад проти історичного ходу подій.

Річ — небезпечна взагалі, а в сучасних умовах швидкості, що набув хід подій, особливо.

Буфером бути взагалі тяжко. “Буферувати” ж в умовах краху французької континентальної системи і радянської німецького порозуміння — бо правдувала її дотеперішнє

В. Радіш.

ОРГАНІЗАЦІЯ НОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА УКРАЇНІ.

(Уривок зі статі “Українська нова література” в “Вісник”)

Нині пролеткульт засновує ся на Україні. Се основно організаційна форма для пролетарського мистецтва загальною і літератури зокрема. Але пролеткульт є організація виключно індустриального робітництва. Організо Всеукраїнського Пролеткульту по своєму плану має організувати тільки районі, важної індустрії, намінені пролеткульту в Донбасі-Дуганську, Бахмуті, Миколаєві, Катеринославі, Одесі, Києві, Харкові... Друга організаційна форма має поширити свій вплив поза межами впливу пролеткульту, поза індустриальними осередками. Се є Федерація Пролетарських Письменників, що має вкрити своїми філіями цілу Україну. На сьому закінчує ся перший організаційний період. Пролетарська література на Україні творитиметь ся в рамках певних великих фабрик пролетарського творчості: двох всеукраїнських трестів літературних — пролеткульту і федерації, а не розпорощеними зусиллями окремих одиниць. Тут уже створено головні штаби будучої пролетарської армії мистецтва: “завдане порядку денного перенесення їх роботи з центра на місця.

Коли пролеткульт організує мистців індустриального пролетаріату, а федерація охоплює широкі кола робітництва і півпролетарських трудящих маси, втягує в коло свого впливу, то ще поза організацією залишаєт ся міліонна селянська маса.

Чистота організаційних форм потребує окремої селянської організації нової культури. І ось у центрі задаєт ся новий штаб, що має бути осередком організаційним для селянської творчості: Спілка селянських письменників “ПЛУГ”...

Таким чином можна вважати закінченим перший організаційний період нової літератури. Утворено всеукраїнські центри. Переборено організаційну анархію, так характерну для буржуазної культури. Замість розпорощених одиниць, що плутають ся між трох соцен буржуазної “Краси”, “Стини” та “Справедливості” під прапором “свободи” мистецтва — утворено головні штаби великої робітничо-селянської армії мистецтва.

Нехай же знають на місцях, що надійшов кінець самотнім шуканням: усе творче, живе усе, що тягнеть ся до живої творчості, всі молоді сили пролетаріату і селянства тепер мають спожити нові організаційні форми своєю молодечею енергією. Місця повинні відкунути ся на заклик свого центру. Годі кустарництва. Годі надслати листи до редакцій, пропонуючи свої вірші, драми, оповідання. Влаштувайте, любі наші товариші, у себе, на місці філії літературних трестів пролетарських і селянських письменників, звязуйте ся з центром, ґуртуйте ся по волостях і повітах, вкрийте цілу Україну своїми організаціями, запануйте досі мертвими клубами, внесіть у їх весняний подих своєї молододі творчості, закладіть центр вимогами надісланя літератури, інструкторів — організаторів, ну тільки не мовчіть! Кричіть! Вимагайте! Насідайте на центр, щоб допміг організації місця, дайте його тільки не мовчіть і ще раз не мовчіть...

В. Коряк.

Комуністичний рух молоді на Україні.

Дня 5. мая відкрито в Харкові V. Губерніяльний Зїзд Комуністичного Союзу Молоді. Зїзд привітали представники Вик. Ком. Комуністичного Інтернаціоналу Молоді і представники К.С.М. Франції. Порядок дня зїзду сілдуочий: 1. Звіт Комуністичного Інтернаціоналу Молоді. 2. Звіт делегата на КІ. Звіт Р.К.П. 3. Звіт Центр. Комітету Ком. Союзу Молоді.

КОЖДИЙ РОБІТНИК І ФАРМЕР, КОЖДА РОБІТНИЦЯ І ФАРМЕРКА ПОВИННІ ЧИТАТИ ГОЛОС ПРАЦІ місячний журнал для працюючого людю, який містить статі про робітничий і фермерський рух, популярні статі з рижних галузей науки, оповідання, вірші, огляд важливіших світових подій так з робітничого руху, як і всяких інших, які мають своє значення в відношенню до робітничого руху, словом — матерія цікавий і вартісний для працюючих мас. Перше число, багате змістом, можна одержати за надісланем 25 ц. Передплата на “Голос Праці” вноситься: на рік \$2.50; на піпрік \$1.25. Ціна поодинокого числа 25 ц. Передплату належить посилати на адресу: THE VOICE OF LABOR UKRAINIAN LABOR TEMPLE, 407, Pritchard & McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ВІДНОСИНИ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Перед міжнародним робітничим рухом повстають нові перспективи дальшої класової боротьби. Непохитна воля і безперервне давлене робітничої гласи на своїх провідників, які роками зраджували та запровадили робітників, вилучили ся в класі "одностайного фронту" та примусили соціалістичних лівих міністрів проти їхнього бажання сісти при одному столі з тими, яких вони до тепер ганьбили та несливали, з представниками Ш. Інтернаціоналу і радни над спільною оборонною боротьбою цього пролетаріату.

Сейчас "повороту" пустити мученому народові Східної Галичини якийсь новий американський блוף. Розклад еміграційного багна зростає. Збанкрутовані та здавало ся, уже політичні трупи в стилі Семени Вітка, підбавлорені смертельною мучилкою українського народа, що робить вкраїне наче-б то з ним усе можна зробити — знова виступають на арену в цьому своєму, безстиді і цинізі.

А край не реагує, дрібно буржуазні партії збанкрутували. А як маєт ся справа з пролетарськими партіями? Пічемо від партії, в якій дежить будучність працюючих і на яку звернені очі визискуваного народа — від Комуністичної Партії Східної Галичини.

На молодю партію від хвилі її повстає падути один по одному страшні удари. Самі об'єктивні обставини до її розвою не були якнайкращі. Країна слабо індустріалізована а наслідком того і не дуже сильний індустріальний пролетаріат. Страшне національне цюванє українських мас урядом, підіпране панамі Морачевськими і Гавснерами, а з Другої сторони соціал-націоналістичний фронт, піддержуваний українськими соціал-націоналістами, розвалявали почування пролетарської солідарності та інтернаціоналізму. Розгоріла була на протяг одного року національна війна. Люкавіти і усуваня від праці польських робітників підчас панування української влади, а українських робітників за польського панування, і то на жаль тут і там при допомозі опієних та задуранених національно дурійкою робітничих делегатів у всьляких кваліфікаційних комісіях. Ясно, що всі ті обставини не сприяли повстанню та розвою могутньої комуністичної партії. По дволітньому кристалізаційному процесі удало ся молодій К. П. С. Галичині усунути всьлякі національно-большевицькі тенденції та увільнитися від чеканя на спасене Червоною Армією і тоді зуміла вона замкнути свої ряди і сполучити ся з великим союзом з могутною та випробованою в боротьбі Комуністичною Робітничою Партією Польщі. І тоді можна було сподіватися, що зломано апатія і пасивність східно-галицьких мас і загорить енергійна боротьба проти неюдських гноблень у Східній Галичині. Польська шляхта і "зубри кресові" доложили всіх сил, щоби в зародку здусити зріст революційної партії боротьби українського, польського та жидівського пролетаріату Галичини.

Але вони лобачили, що ми щоби повитратити передпокої

та неможливості заговорити до мас, мала нелегальна партія починає розвивати ся та обнімати щораз більші та ширші круги і гуртувати їх довкола себе, так що наприклад посла Гавснера прогнавши робітники з недоступної, як здавало ся, його твердині Львівського Союзу Металевих Робітників, а його місце зайняли комуністи. Тоді жандармерія вислала в ради комуністів рафінованих пелесців та різних провокаторів і тяжко надколала животні сили молоді партії. Та скоро підвесьте ся вона по тім, як здавалось ворагам, "смертельним ударом", але і сво коротку кризу стверлали ся і будуть старати ся висхисувати національно-большевицькі іфедгенти, що намагають ся вкестити в наші ряди теоретичний хаос. Та при помочи нашого сильного союзника Комуністичної Партії Польщі зуміємо усунути наслідки тої ганебної праці.

В тих тяжких часах боротьби с.д. партія, яка також хоче уважати себе революційною, уважає хосеними статі на невірному становищу. В ряді останніх чисел завішеного "Вперед" мали ми змогу досить часто читати, що українська соціал-демократична партія ставить себе на становище невірності. Се становище ніяк незрозуміле марксистів: як можна взагалі в теоретичних та тактичних боротьбах усіх трох Інтернаціоналів, в боротьбі, яку провадить Ш. Інтернаціонал зі світовим буржуазією, зайвти себе невірними.

Скажіть, товариші з "Вперед", чи в боротьбі за диктатуру пролетаріату ви за, чи проти "Вперед" відповість: "ми невірні". Скажіть, чи в боротьбі з білим терором, з гакатистичною колонізацією, в боротьбі з наступом капіталу ви за, чи проти пролетаріату. "Невірні" — скаже "Вперед". Чи ви за Радянською Республікою в Польщі і на Україні? — Також невірні.

Чи ви за Інтернаціонал кровавої реакції і її коаліційних братів Амстердамців, чи за Інтернаціонал Леніна? Саме тут дійсно "невірні". Абсурд невірності відібрає ті партії, яка могла відіграти визначну-ролю у визвольній боротьбі східно-галицького пролетаріату, здієний до якоїнебудь акції. Але у своїм внутрішнім противоріччю захоплюють ся та партія одностайним фронтом.

Ми хочемо прийняти, що се одушевлене буде дійсне і чесне і сподіваємо ся, що вона позбудеть ся вкінці тепер всьїх невірностей і прилучить ся до боевого пролетарського фронту. При тій нагоді повторюємо ми питанє: Хочете ви покинути свою невірність, і стати по сто-

роні революційного пролетаріату в Польщі? Чи бажаєте ви спільно з нами поборювати неюдський пролетаріату в Східній Галичині? Хочете ви боротися проти офензивни капіталу, проти наступу на 8-годинний день праці, проти оргій шляхти та авантуру української дрібно буржуазії? Чи хочете ви вкінці помагати повалити польське буржуазне правительство і разом з нами будувати радянську владу? Так — чи ні? На відповідь чекає вимучений мійський робітник і сільський фюрналь С. Галичини. Нестор Улян.

"МИ ЗВИКЛИ ДО ВСЬОГО".

"Ми звикли до всього. Ми звикли до того, що товпа нападає деколи на особи, що говорять на вулиці по українському. Ми не раз е свідками, як шанують ся українську мову в судах, школах і державних установах. Ми знаємо й се, що за оборону прав української мови карають навіть тюрмою. До сього ми звикли."

Так пише у передовій львівський "Вперед" (ч. 67). У тому-ж числі маємо і цілу низку ілюстрацій, розкиданих по всій газеті, тої "атмосфери нечуваного шовінізму, який на добре розпосинов ся в подиненому житті, який втискає ся навіть у приватні відносини".

Так, прикладом, луцькій "Просвіті" шкільний інспектор відмовив улаштоване свята Т. Г. Шевченка по школах, бо, мовляв, е розпорядок польського міністерства освіти зменшити скількість свят, щоби в сей спосіб збільшити скількість днів науки.

Та не про ці факти, що їх як той рясни на стіву, на шпальтах львівських газет, присвячують "Вперед" передову. Справа йде про два ювілей: українського артиста Івана Рубчака і польського артиста Ірени Трапшо, що відбули ся майже одночасно у Львові. Першого ювілей разом з іншими вітала делегация польських артистів, зложивши своє вітанє в польській мові. За кілька днів українська депутация йде до мійського театру вітати ювілятку Ірену Трапшо, "Вперед" трагічно викликає, згадує те, що там стало ся: "Вулиця побідила сцену! У стінах львівського мійського театру не прокуратор, не жандарм, але волоний артист не зводив голосу говорити по українськи".

На другий день з'являєт ся у "Вперед" отвертий лист одного з горлапашних делегатів, відомого артистичного дирек-

тора Оз, Загарова, який дає такі подробиці:

"Коли я приєднав ся до нашої депутации, я знав ся, що артисти польського театру прохали, щоби ми мовчки піднесли наш дарунок, бо вони не рчуають ся за публіку... І стало ся те, що п. Окорницький, промовляючи своє привітанє від польської драми, сказав, що і ми приєднаєм ся до них, а ми мовчки піднесли наш дарунок, що було зустрінуто салею гучними оплесками."

З переказаного нами факту ми йогли-б зробити не сю замітку, але пемемічно-агітаційну статью, фейлетон, сатиричну гумореску і т. д. і т. д. Матеріалу для того досить, а який він-е правдивий для так званого "українського громадянства", що вже "до всього звикло", видно з того, що йому присвечуєт ся навіть передовий політичного органу.

Але ми об'єжимо ся сим сучасним переказом — він сам за себе говорить. Маємо гучні оплески за замкнїна уста. Певно депутация ще і низько вклонила ся тій "вулиці", що перемога. (Ми-б не сказали "вулиці", але тротуару з центра міста, бо справжняя вулиця чемпійша і звичайніша).

Але хотіли-б ми запитати одно: як разом з політикою дикого шовінізму, що вириває згукі протесту навіть у тих, хто "звик до всього", деякі польські кола находять вигідним субсидувати разом з французькими шантажистами такі органи, як от плазуньку "Україну", що в відозві "Галицької секції Політичного Комітету Національної України" (дивись ч. 2 (6) "України") пише:

"Історія вказує нам спільну дорогу з Польською Республікою. Ми шукаємо тепер тому доріг до рівноправ'я і спільного життя з польським народом. Тільки на сій дорозі зможемо вкінці розпочати жити свободним, культурним і спокійним життям".

Так так! Хто звик до всього, звикне і до свобідного культурного життя, згідно деклараций сього комітету авантюриків, що пише в § 10 своєї "опереткової деклараций":

"§ 10 Першим кроком національного уряду Української Республіки буде... договір з Францією і Польщею про закінченє франко-польсько-українського заціпо-відпорного союзу".

Союз, видимо, мав би бути дуже "заціпний". А про "впорність" його свідчать промови Барту в Генуї. — Нічого і ми звикли до всього, але... не мовчимо і мовчати не будемо. С. Пилипенко.

МІЛІОНИ ПАНА БАХМЕТЄВА.

Чи можна уявити собі, щоби офіційальним представником Німеччини в Злучених Державах був ще по сегоднішній день амбасадор настановлений колишним кайзером? Чи можна допустити, щоби той кайзерів амбасадор брав собі гроші з американської державної каси — на розкішне житє, на приватні фінансові спекуляції і на звелене теперішньої німецької республіки? Чи можливо, щоби правительство Злучених Держав не прийшло посла від німецького республіканського уряду, але за те признавало ся офіційальним представником Німеччини тог кайзерового всім дипломатичними привілеями і сповинало дипломатичною недоторканістю? Здаєт ся неможливо. А проте точнісінько так робить американське правительство з п. Борисом Бахметєвим, котрий чотири роки з половиною був тут амбасадором російського уряду, якого вже давно немає.

Він не представляє собою нікого окрім жмїнки військових авантюриків і політичних емігрантів. Та проте американське правительство ще в досі його признає і ще до недавня піддержувало його американськими грошми. Не менш як \$187,729.750 виплатило п. Бахметєву правительство Злучених Держав. Не забуваймо, що то американський народ заплатив тих сть вісімдесять сім мільйонів до державної каси. За наші гроші п. Борис Бахметєв з компанією відїли в Париж на мирову конференцію, за наші гроші п. Бахметєв печатав цілі вагони паперових рублів для своїх політичних спільників в Росії, нашими грошми п. Бахметєв воював проти совітського правительства. І отсе тепер сенатор Бором обвинуватив його, що якусь частину тих мільйонів п. Бахметєв ужив на земельну спекуляцію в Нью Йорку і Шикаго.

Сенатор. Бора поставив в Сенаті питання, на які мусить бути відповідь: Що робить п. Бахметєв в російській амбасаді в Вашингтоні? І що стало ся з нашими грошми? Те, що досі виявило ся, доказує лише потребу легального і точного слїдства.

В той час, коли в Росії счинила ся большевицька революція, п. Бахметєв мав зложений в National City Bank в Нью Йорку приблизно \$56,000,000, що ше лишили ся з грошми, які Америка позичила Росії на війну. Коли те правительство, якому гроші були позичені, впадо п. Бахметєв повинен був віддати назад в американську касу, бодай тих п'ятьдесять шість мільйонів, які ше були в його руках. Та він

того не зробив і, на диво, американський уряд лишив йому суму далі в його розпорядженю. Скоро потім та сума в його руках збільшила ся ще о \$22,000,000 — американських грошми. А саме п. Бахметєв випродав залізнодорожний матеріал і вський інший товар куплений старим російським урядом в Америці і брав від купця гроші. І п. Бахметєв брав гроші за аренду російських кораблів американській Корабельній Комісії (Shipping Board). І всі ті мільйони — разом \$78,000,000 — пропали без слїду.

Коли п. Бахметєва питали ся, куди діли ся ті гроші, він відповідав, що мусів платити американським воєнним конв'єнтам і сповинало дипломатичною недоторканістю? Здаєт ся неможливо. А проте точнісінько так робить американське правительство з п. Борисом Бахметєвим, котрий чотири роки з половиною був тут амбасадором російського уряду, якого вже давно немає.

Він не представляє собою нікого окрім жмїнки військових авантюриків і політичних емігрантів. Та проте американське правительство ще в досі його признає і ще до недавня піддержувало його американськими грошми. Не менш як \$187,729.750 виплатило п. Бахметєву правительство Злучених Держав. Не забуваймо, що то американський народ заплатив тих сть вісімдесять сім мільйонів до державної каси. За наші гроші п. Борис Бахметєв з компанією відїли в Париж на мирову конференцію, за наші гроші п. Бахметєв печатав цілі вагони паперових рублів для своїх політичних спільників в Росії, нашими грошми п. Бахметєв воював проти совітського правительства. І отсе тепер сенатор Бором обвинуватив його, що якусь частину тих мільйонів п. Бахметєв ужив на земельну спекуляцію в Нью Йорку і Шикаго.

Сенатор. Бора поставив в Сенаті питання, на які мусить бути відповідь: Що робить п. Бахметєв в російській амбасаді в Вашингтоні? І що стало ся з нашими грошми? Те, що досі виявило ся, доказує лише потребу легального і точного слїдства.

Евген Варга.

ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ДИКТАТУРИ.

Переклад П. Христюка. (Продовженє.)

Поруч з централізацією управління підприємствами було розпочато в Угорщині також і концентруванє продукції. Але при сьому виявили ся дуже великі труднощі. Де об'єднано однородних підприємств в певній місцевості, допомагає помітно вплив місцевих факторів, будо, порівнюючи, легко перевести концентруванє продукції. Але робітники в таких випадках сами робили труднощі: почасті з лїности, і рішачою справою е організація найточнішого та всенародного пірахунку і контролю над продукцією і поїлком продуктів. Тим же часом ми досі ще не досягли точного пірахунку і контролю у вивисненні підприємствах. Так Наша праця по організації пролетарського підприємства "Фабричний патріотизм" відграє рахунку і контролю вдов, очевидно для всьлякої думачої людини, відстала від праці безпосередньої експропріації експропріаторів... Коли-б ми й тепер бажали продовжувати вивисненє капіталу попереднім темпом, то напевно по-терпели би поразку... Ми кинемо тепер всі свої сили на організацію пірахунку і контролю. Легковажаєне поведженя з державним добробудом е буржуазі майном зростає доперед всього на ґрунті капіталістично-жидань настроїв цього суспільства, мораль котро-го особливо тяжкого удару нанесла дова війна. Має тут своє значінє і певна ієність в представленю про нові відносини власности. Робітники, котрі керують вивисненні підприємствами, деґко приначують ся, дивити ся на-

при загальній недостачі матеріалів на початку диктатури.

На центрально-організаційному керуваню лежить контроль над веденєм підприємств та над поведженєм з державним майном: проблема, яка аустраїлась з особливими труднощами в Росії. Ленін бачить в систематичній контролі найважлившу задачу будови господарства. В "Чергових завданнях совітської власті" писав він (в цвітні 1918 р.) слїдує:

"Головні труднощі полягають в господарській області: в здійсненю найточнішого об'єднаня і контролю над продукцією і поїлком продуктів... Лічи точно і добросовісно гроші, господарю ошадно, не кради... сі фасла стають членами пануючої класи, та й і гольовими гаслами моменту. Найголовнішою виясненє справою е організація найточнішого та всенародного пірахунку і контролю над продукцією і поїлком продуктів. Тим же часом ми досі ще не досягли точного пірахунку і контролю у вивисненні підприємствах. Так Наша праця по організації пролетарського підприємства "Фабричний патріотизм" відграє рахунку і контролю вдов, очевидно для всьлякої думачої людини, відстала від праці безпосередньої експропріації експропріаторів... Коли-б ми й тепер бажали продовжувати вивисненє капіталу попереднім темпом, то напевно по-терпели би поразку... Ми кинемо тепер всі свої сили на організацію пірахунку і контролю.

Легковажаєне поведженя з державним добробудом е буржуазі майном зростає доперед всього на ґрунті капіталістично-жидань настроїв цього суспільства, мораль котро-го особливо тяжкого удару нанесла дова війна. Має тут своє значінє і певна ієність в представленю про нові відносини власности. Робітники, котрі керують вивисненні підприємствами, деґко приначують ся, дивити ся на-

них, як на їхні власні, а не загально-суспільні на контроля охоплювала не лише фабрики, за-

підприємства. Се робить правильно функціонуючу контролю надзвичайно волюно, бо во-бі всіх Народних Комісаріятів.

Після і після радянської диктатури бо-гацько говорилось і писалось про корупцію (зловживанє, підкупство, то що) нової радянської бюрократії. Ми сами кілька разів остро-ліш служили капіталістам, було збільшено виступали на словах і на письмі проти корупції-шляхом підготовленя для сеї роботи адвокати ції. Та в той же час треба виразно підкресли-и вчителі середніх шкіл; вони, як державні у-ти, що управляют суспільним майном підчас рядові, були об'єднані в особливий секцій при диктатурі ні в яким випадку не було гіршим, Господарський Раді. Секція була поділена на ніж яке було в умовах буржуазного режиму, ревізорів постійно контролювала лише одну що в буржуазному суспільстві мала нагоду зай-пелву галузь продукції. Контроля поширива-матись корупцією лише невелика верства — ла ся не лише на витрату грошми і матеріалів, члени пануючої класи, та й ті мали змогу в а також і на дошльє вживанє робочої сили, на більшість випадків ховати свої вчинки тому-виясненє причин низької продуктивності пра-що вся державна машинерія була просякнена ціи чи загальних незадовольняючих наслідків діяльності підприємств. Відповідний реві-диктатурі значно більша частє населеня брада-руч через певний час перевіряв на місці працю участь в державних установах і тому збільши-підприємства, його рахунки і складав про-сьє з відомленє (протокоду), в котрому не лише зложоний, "що буди на багатьох дрібних поса-вказувалось на помічені помилки, але і дава-лись вказівки що до виправленя тих помилок. Тоді як великі злочини буржуазних злочинців та загального поїпненє веденя підприємства. покривали ся бюрократичною системою дріб-Ревізорів не мали ніяких виконавчих прав в ні зловживаня радянських урядників, в наслід-тих підприємствах, які вони ревізували: вони док демократичного устрою і систематичної лише подавали свої відомленє відповідним контролю, виходили на дїньє світло і значно організаційним властям. Так незабаром витво-більших розмірах. Тому утворенє доброї кон-рилось кооперативне співробітництво поміж-роздольної організації являєт ся також засо-ревізорами, комісарами продукції і фабрично-бом боротьби проти корупції, що з конечністю виступає на початку диктатури — задлячо ду-дали свої поради з власної ініціативи, ціл-же печуючо і важно для кожної пролетарської ком добровільно. Було засновано також часо-держави. Розвизанє сеї задачі полекшуєт ся-вісь вивиснені підприємства і дуже допоможе солідними і розуміючими справу людьми, а не-визисненю в робітничих кругах організаційних коиче прихильниками пролетарського устрою. (Дальше буде.)

підприємства. Се робить правильно функціонуючу контролю надзвичайно волюно, бо во-бі всіх Народних Комісаріятів.

Після і після радянської диктатури бо-гацько говорилось і писалось про корупцію (зловживанє, підкупство, то що) нової радянської бюрократії. Ми сами кілька разів остро-ліш служили капіталістам, було збільшено виступали на словах і на письмі проти корупції-шляхом підготовленя для сеї роботи адвокати ції. Та в той же час треба виразно підкресли-и вчителі середніх шкіл; вони, як державні у-ти, що управляют суспільним майном підчас рядові, були об'єднані в особливий секцій при диктатурі ні в яким випадку не було гіршим, Господарський Раді. Секція була поділена на ніж яке було в умовах буржуазного режиму, ревізорів постійно контролювала лише одну що в буржуазному суспільстві мала нагоду зай-пелву галузь продукції. Контроля поширива-матись корупцією лише невелика верства — ла ся не лише на витрату грошми і матеріалів, члени пануючої класи, та й ті мали змогу в а також і на дошльє вживанє робочої сили, на більшість випадків ховати свої вчинки тому-виясненє причин низької продуктивності пра-що вся державна машинерія була просякнена ціи чи загальних незадовольняючих наслідків діяльності підприємств. Відповідний реві-диктатурі значно більша частє населеня брада-руч через певний час перевіряв на місці працю участь в державних установах і тому збільши-підприємства, його рахунки і складав про-сьє з відомленє (протокоду), в котрому не лише зложоний, "що буди на багатьох дрібних поса-вказувалось на помічені помилки, але і дава-лись вказівки що до виправленя тих помилок. Тоді як великі злочини буржуазних злочинців та загального поїпненє веденя підприємства. покривали ся бюрократичною системою дріб-Ревізорів не мали ніяких виконавчих прав в ні зловживаня радянських урядників, в наслід-тих підприємствах, які вони ревізували: вони док демократичного устрою і систематичної лише подавали свої відомленє відповідним контролю, виходили на дїньє світло і значно організаційним властям. Так незабаром витво-більших розмірах. Тому утворенє доброї кон-рилось кооперативне співробітництво поміж-роздольної організації являєт ся також засо-ревізорами, комісарами продукції і фабрично-бом боротьби проти корупції, що з конечністю виступає на початку диктатури — задлячо ду-дали свої поради з власної ініціативи, ціл-же печуючо і важно для кожної пролетарської ком добровільно. Було засновано також часо-держави. Розвизанє сеї задачі полекшуєт ся-вісь вивиснені підприємства і дуже допоможе солідними і розуміючими справу людьми, а не-визисненю в робітничих кругах організаційних коиче прихильниками пролетарського устрою. (Дальше буде.)

Після і після радянської диктатури бо-гацько говорилось і писалось про корупцію (зловживанє, підкупство, то що) нової радянської бюрократії. Ми сами кілька разів остро-ліш служили капіталістам, було збільшено виступали на словах і на письмі проти корупції-шляхом підготовленя для сеї роботи адвокати ції. Та в той же час треба виразно підкресли-и вчителі середніх шкіл; вони, як державні у-ти, що управляют суспільним майном підчас рядові, були об'єднані в особливий секцій при диктатурі ні в яким випадку не було гіршим, Господарський Раді. Секція була поділена на ніж яке було в умовах буржуазного режиму, ревізорів постійно контролювала лише одну що в буржуазному суспільстві мала нагоду зай-пелву галузь продукції. Контроля поширива-матись корупцією лише невелика верства — ла ся не лише на витрату грошми і матеріалів, члени пануючої класи, та й ті мали змогу в а також і на дошльє вживанє робочої сили, на більшість випадків ховати свої вчинки тому-виясненє причин низької продуктивності пра-що вся державна машинерія була просякнена ціи чи загальних незадовольняючих наслідків діяльності підприємств. Відповідний реві-диктатурі значно більша частє населеня брада-руч через певний час перевіряв на місці працю участь в державних установах і тому збільши-підприємства, його рахунки і складав про-сьє з відомленє (протокоду), в котрому не лише зложоний, "що буди на багатьох дрібних поса-вказувалось на помічені помилки, але і дава-лись вказівки що до виправленя тих помилок. Тоді як великі злочини буржуазних злочинців та загального поїпненє веденя підприємства. покривали ся бюрократичною системою дріб-Ревізорів не мали ніяких виконавчих прав в ні зловживаня радянських урядників, в наслід-тих підприємствах, які вони ревізували: вони док демократичного устрою і систематичної лише подавали свої відомленє відповідним контролю, виходили на дїньє світло і значно організаційним властям. Так незабаром витво-більших розмірах. Тому утворенє доброї кон-рилось кооперативне співробітництво поміж-роздольної організації являєт ся також засо-ревізорами, комісарами продукції і фабрично-бом боротьби проти корупції, що з конечністю виступає на початку диктатури — задлячо ду-дали свої поради з власної ініціативи, ціл-же печуючо і важно для кожної пролетарської ком добровільно. Було засновано також часо-держави. Розвизанє сеї задачі полекшуєт ся-вісь вивиснені підприємства і дуже допоможе солідними і розуміючими справу людьми, а не-визисненю в робітничих кругах організаційних коиче прихильниками пролетарського устрою. (Дальше буде.)

Після і після радянської диктатури бо-гацько говорилось і писалось про корупцію (зловживанє, підкупство, то що) нової радянської бюрократії. Ми сами кілька разів остро-ліш служили капіталістам, було збільшено виступали на словах і на письмі проти корупції-шляхом підготовленя для сеї роботи адвокати ції. Та в той же час треба виразно підкресли-и вчителі середніх шкіл; вони, як державні у-ти, що управляют суспільним майном підчас рядові, були об'єднані в особливий секцій при диктатурі ні в яким випадку не було гіршим, Господарський Раді. Секція була поділена на ніж яке було в умовах буржуазного режиму, ревізорів постійно контролювала лише одну що в буржуазному суспільстві мала нагоду зай-пелву галузь продукції. Контроля поширива-матись корупцією лише невелика верства — ла ся не лише на витрату грошми і матеріалів, члени пануючої класи, та й ті мали змогу в а також і на дошльє вживанє робочої сили, на більшість випадків ховати свої вчинки тому-виясненє причин низької продуктивності пра-що вся державна машинерія була просякнена ціи чи загальних незадовольняючих наслідків діяльності підприємств. Відповідний реві-диктатурі значно більша частє населеня брада-руч через певний час перевіряв на місці працю участь в державних установах і тому збільши-підприємства, його рахунки і складав про-сьє з відомленє (протокоду), в котрому не лише зложоний, "що буди на багатьох дрібних поса-вказувалось на помічені помилки, але і дава-лись вказівки що до виправленя тих помилок. Тоді як великі злочини буржуазних злочинців та загального поїпненє веденя підприємства. покривали ся бюрократичною системою дріб-Ревізорів не мали ніяких виконавчих прав в ні зловживаня радянських урядників, в наслід-тих підприємствах, які вони ревізували: вони док демократичного устрою і систематичної лише подавали свої відомленє відповідним контролю, виходили на дїньє світло і значно організаційним властям. Так незабаром витво-більших розмірах. Тому утворенє доброї кон-рилось кооперативне співробітництво поміж-роздольної організації являєт ся також засо-ревізорами, комісарами продукції і фабрично-бом боротьби проти корупції, що з конечністю виступає на початку диктатури — задлячо ду-дали свої поради з власної ініціативи, ціл-же печуючо і важно для кожної пролетарської ком добровільно. Було засновано також часо-держави. Розвизанє сеї задачі полекшуєт ся-вісь вивиснені підприємства і дуже допоможе солідними і розуміючими справу людьми, а не-визисненю в робітничих кругах організаційних коиче прихильниками пролетарського устрою. (Дальше буде.)

підприємства. Се робить правильно функціонуючу контролю надзвичайно волюно, бо во-бі всіх Народних Комісаріятів.

Після і після радянської диктатури бо-гацько говорилось і писалось про корупцію (зловживанє, підкупство, то що) нової радянської бюрократії. Ми сами кілька разів остро-ліш служили капіталістам, було збільшено виступали на словах і на письмі проти корупції-шляхом підготовленя для сеї роботи адвокати ції. Та в той же час треба виразно підкресли-и вчителі середніх шкіл; вони, як державні у-ти, що управляют суспільним майном підчас рядові, були об'єднані в особливий секцій при диктатурі ні в яким випадку не було гіршим, Господарський Раді. Секція була поділена на ніж яке було в умовах буржуазного режиму, ревізорів постійно контролювала лише одну що в буржуазному суспільстві мала нагоду зай-пелву галузь продукції. Контроля поширива-матись корупцією лише невелика верства — ла ся не лише на витрату грошми і матеріалів, члени пануючої класи, та й ті мали змогу в а також і на дошльє вживанє робочої сили, на більшість випадків ховати свої вчинки тому-виясненє причин низької продуктивності пра-що вся державна машинерія була просякнена ціи чи загальних незадовольняючих наслідків діяльності підприємств. Відповідний реві-диктатурі значно більша частє населеня брада-руч через певний час перевіряв на місці працю участь в державних установах і тому збільши-підприємства, його рахунки і складав про-сьє з відомленє (протокоду), в котрому не лише зложоний, "що буди на багатьох дрібних поса-вказувалось на помічені помилки, але і дава-лись вказівки що до виправленя тих помилок. Тоді як великі злочини буржуазних злочинців та загального поїпненє веденя підприємства. покривали ся бюрократичною системою дріб-Ревізорів не мали ніяких виконавчих прав в ні зловживаня радянських урядників, в наслід-тих підприємствах, які вони ревізували: вони док демократичного устрою і систематичної лише подавали свої відомленє відповідним контролю, виходили на дїньє світло і значно організаційним властям. Так незабаром витво-більших розмірах. Тому утворенє доброї кон-рилось кооперативне співробітництво поміж-роздольної організації являєт ся також засо-ревізорами, комісарами продукції і фабрично-бом боротьби проти корупції, що з конечністю виступає на початку диктатури — задлячо ду-дали свої поради з власної ініціативи, ціл-же печуючо і важно для кожної пролетарської ком добровільно. Було засновано також часо-держави. Розвизанє сеї задачі полекшуєт ся-вісь вивиснені підприємства і дуже допоможе солідними і розуміючими справу людьми, а не-визисненю в робітничих кругах організаційних коиче прихильниками пролетарського устрою. (Дальше буде.)

Після і після радянської диктатури бо-га

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДОТЕПЕР ЗБРАНО В КАНАДІ НА СЮ ЦІЛЬ \$7.438.50.

Table listing names and amounts for the famine relief fund, including P. Pociayko, M. Romaniv, and others.

Разом \$7.438.50

За Комітет Поміч Голодуючим на Радянській Україні, Д. Лобай, секретар.

СЕНТРАЛ СІТІ, ПА, ЗЛУЧ. ДЕРЖ.

На поміч голодуючим на Україні збирали сідуючі українські робітники: Василь Бейер, Василь Ланер, Григорій Лучко, Сава Сидорук, Олександр Кобилінський, Андрій Шелюга, Максим Дячко, Дмитро Качор, Федор Бача, Теодор Гришич, Гресько Воловський.

КЕННОР, АЛТА.

До КПЛ, на Р.У. в Вінніпегу. Товариші: Завісало на Вашому році поточний переказ на суму \$15.00, яка вилучена з розіграшки подушечки, яку я зро-

біла і віддала в користь голодуючих на Радянській Україні.

Коли нас тепер прикро, бо наших мужів не роблять, але встали не так, як тим товаришам, що бажать куса хліба і просять у нас поміч.

Тож помагаймо їм, скільки наших сил стане!

З товаришним привітом, Лекерія Навчук.

СЕНТРАЛ СІТІ, ПА, ЗЛУЧ. ДЕРЖ. На поміч голодуючим на Радянській Україні збирали по \$1.00 сідуючі товариші, що працюють тут на місці:

М. Манчуленко, Ф. Стеранг, Михайло Романюк, Гаєт Стонгваз, Ст. Срібленко, І. Максимчук, Юрій Манчуленко, Нікола Дарбовка і Василь Волошин.

Разом \$9.00.

З товаришним привітом, Василь Волошин.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

РОБІТНИЧИЙ РУХ В МОНТРЕАЛІ, КВБ.

В кожній місцевості Канади клясово свідомі робітники організують ся в робітничі гуртки та освідомляють ся о скільки сил можуть при допомозі робітничої літератури і працюють до той мети, яка стоїть не далеко наперед перед пролетаріатом. Так само і робітники в Монреалі після розвитку У.С.Д.П. вклонилися до робітничої діло і поступово крок за кроком вступили в їх плечача та промудрують свої дорозу в боротьбі з ріжними перепонами зі сторони ворогів працюючих мас.

Що до класової свідомості монреальських робітників, то треба сказати правду, що ся околиця лишлася дуже далеко по заді від деяких інших місцевостей. А се внаслідок тому, що в 1918 р., коли Від. У.С.Д.П. в Монреалі зібрав розгромлений канадський властивий, то після того занунали на українськими працюючими масами попи, інші і висні бізнесмени і шифартові агенти з від звисає з Ч.Червоного Хреста і других патріотичних штурок.

Своїми масними словами і ріжними обманками, обдурували вони робітників, а коли побачили, що не мають в них довіри, так оставили їх, працюючи масу на поалу сульби.

Але при кінці 1920 р. вдалось організувати робітничо товариство "Воля", яке описав привело статут Товариства Укр. Роб. Дім і привело назува як Від. У.Р.Д. та "Воля". Треба згадати, що тагдове товариство в початках свого існування складалось зі всіх елементів: сект, фракцій і колярів, де микоті повітали збрав після прийняття статуту У.Р.Д. решта се оставалась з тими думками, що все колись ім вадствє на напрямати цілий рух на сторону петарійсько - депінісько - петру шенівського табору.

Таких спроб трафалось много, з навіть деяким таким людом владалось виходити гороку, але таких випадків було дуже мало. Коли члени т-ва "Воля" побачили, що їх організація чинила "корінь" замість того, щоб вона червонола, тоді давали піддавати духа з чисто пролетарської точки погляду, а негідним прикладувати числять з тактикою робітничої організації і сповіяти таку роботу, яка відповідала робітничим інтересам. Описав показалося, а наші адміністрація отребла виключити кількох членів, а також відомо петрушенівсько-петарійсько "бабулю" Вел.

Робота в товаристві "Воля" найбільше обмежилась на граю драм і устроювало вечерки, з чого робітничі справа взагалі не мала великої піддержки. Майже всі прихизди з підприємств (крім кількох) інтречувалися на аловській потребі, а се внаслідок з той причини, що в Монреалі робітничо відлучав велику

економічну і індустріальну кризу, і з причини безробіття много членів не можуть навіть запластити своїх вкладок, що також відбивається на організації.

Тепер наступили нові, цілком відмінні часи, де робітники, без ріжних націй і раси, організують ся в Робітничу Партію Канади. Українські робітники в Монреалі не могли останні кілька років розвивати ся, тому що в Монреалі владує У.Р.Д. т-ва "Воля" б. швітна с.р. майже односторонньо прийняти програму, платформу і конституцію Р.П.К. і проголосили себе як Від. У.С.Р.П. Канади. А члени Укр. Роб. Дому на другий день вибрали новий заряд і тим самим Від. У.Р.Д. в Монреалі існує дільше, але тільки відзначає з самих членів Укр. Роб. Дому.

Вся праця на робітничий позо тепер спочиває в руках партійного відлду, а якім виділяють ся чимраз більше число членів, котрі беруть ся студіювати класову боротьбу, ширити робітничу літературу і тим приривати другим менше свідомим товаришів до нової пролетарської науки, яка й по тільки народилась в червоних Радянських Республіках.

Скавати коротко, що через цілий час своєї праці між так дзеркальним українським робітничим, робітничої організації в Монреалі всі тактично владло зброю в класово освідомлюючій, наприкінці. Много членів, а навіть симпатичні обстоювачі і піддержувачі форми радянської влади і стоить твердо на тій позиції. Найкращим доказом сего є те, що в недалеку, 23 швітна заходом Від. Р. П. Канади було скликано масове віче, на яким місцеві товариші говорили про теперішню світової події і швітну кризу. На віче прибуло досить споре число робітників і час від часу нагороджували бесідників гучними оплесками за їх правдиві вискази.

В недалеку, 30 швітна заходом Від. Укр. Роб. Дому було скликано віче в околиці Поінт Ст. Чарлс, де говорилось ся про "Українську Державність" і відношене до неї ріжних українських течій. На се віче загитую до нас тов. Н. Гуцалюк, орг. В.П.К. якуму також удалено слова. "Справді було перше робітниче віче в сій околиці через 5 років, де много відсталях робітників майже се не знали, що то таке масове віче і прибули з шіквості, а деякі помік ним були аде настроєні на початку віча, але описав, як послухали сів бесідників, були задоволені, бо самі знали, що їх обдурено тими панками і підпанками, котрі понакривали ся іменами Т. Шевченка, І. Франка і М. Драгоманова. Описав, того сшамого вечера відбули ся в приміщенні Від. У. Р. Д. спеціальні збори Від. У.С.Р.П. Канади, на яких члени прихиздали з великим одушевленнем тов. Н. Гуцалюка і після короткої наради домагали ся, щоб організатор

У.С.Р.П.К. бстас ся на організації роботи в Монреалі 3-4 тижнів, швітно тов. Гуцалюк і згодив ся. Заря на другий день в свито Першого Маю тов. Гуцалюк брав участь разом з другим товаришем в демонстрації і говорив на зібранні. Далше на тижень на зібранні, який на тему: Збіла самовольної політики в Радянській Республіці, Желізня і Комаунізм, як також говорив на тему — яким способом провадити організаційну роботу.

В недалеку, 7 мая с.р. відбулось протестивне віче в справі Сіданой Галичини, Буковини і Півкарпаття, на яким ухвалено резолюцію і висладо до "У.Р.В.", а також на домаране зібраних рішено швітно таку резолюцію передрукувати інші робітничі газети.

Після промови т. Гуцалюк зивав присутних швітно дали поміч голодуючим на Радянській Україні, після чого сповітовано шару десятком доларів і висладо зараз на руки Комітету Пом. Го. на Р. У. в Вінніпегу. Того ж вечера тов. організатор говорив в околиці Фонтенак на тему "До кого ми належати Галичина". Тут також не відбували ся жадні робітничі збори протягом 5 тиж, з якої причини весь робітничий рух майже цілком завер. Дотепер владло заговорити до робітників і дали їм до зрозуміння, яку користь мають працюючі маси з Галичини тоді, як биве владло українців і заповідати Петрушеню, а яку користь має биве працюючий нація, швітний в Галичині урвавали самі робітники і селяни. Але швітно дийти до того, то перше всього робітнику муть зорганізувати ся разом, без ріжних національностей і боротись проти всіх ворогів "своїх" і "чужих", які звикли пити крок з бідного робітника. На тім вічу також зібрано кілька доларів, які додувано до зібраних ранше і висладо для голодуючих на Радянській Україні.

Далше в сій околиці тов. Гуцалюк дав се одну лекцію на тему — "Націоналізм і колоніальна політика капіталістичних держав і яке значінне має Східна Галичина в колоніальній політиці".

Ше шару лекцій вивголав в центрі міста в локалі Від. У. Р. Д. на тему "Реалізі і Комаунізм" і "Парламентаризм і Соціалізм", а в околиці Поінт Ст. Чарлс вивголав шару лекцій на тему "Класова боротьба" і "Націоналізм і патріотизм".

Всіх лекцій тов. Гуцалюк вивголав всім. Говорив на протестивній вічу і на масовім вічу, брав участь в демонстрації Першого Маю, був присутним на трох спеціальних зборах і на двох адміністраційних зборах. На життєві кошти і дальшу подорожу, деякі товариші заложили організаційні відмінні дати на \$57.00 з центами і дня 26 мая тов. Гуцалюк опустив сию місцевість і швітно владло на організаційну роботу.

До сего треба додати, що на кождім вічу, так само і на лекціях, місцеві робітники і робітничі, старші і молодші з великим одушевленнем слухали тов. лектора, як він простою мовою але правдивими словами вивголав всі питання, які дотикають пролетарського класу. Протівників іде не нахолодило; всі петаріючі, петрушенівчіві, козакські нахадники, докторики, офіційники, дрігеленки і бізнесмени всякого зля покочались по закутниках і не прийшли перед очима зібраних робітників, чи мають вони право виступати вводи в "інтересах працюючих", чи вони тільки мряють про се в стінах своїх читальні.

Робітники і Робітничі! Час вже покінчити всі ті мукі, які виставляють себе як швітно висновок від нас, робітників. Час нам зрозуміти, що робітничі не освободять жадні підпанки, які запродали Галичину Пользам, Буковину Румунам, а потім мордували наших братів і сестер на червоній Радянській Україні, швітно і там послатили до владі польських буржуїв та французьких банкірів. Час нам вже стати на дорозу класового поступу, нової культури, яка наведе нині в країнах, де злобуди собі свободу працюючі не просьбами, не мольбами, але з оружем в руках в битві з буржуазією своєю і чужою.

Ганьбите тут, в Канаді, де свідомі робітники владють газету "Укр. Роб. Вісти", видать всім бронури, на ренті почали видавати науковий журнал "Голос Праці" і роблять ся заходи видавати більші книжки. Сех все за ті кроваві центи, які часами ви даєте на якісь підприємства, як представляє концерти, або вечерки. А що панки зробили з гримі, які ви дали не робітничим організаціям, але їм. Ті всі гримі витрочують ся ворогами працюючої класи проти нас всіх. За ті гроші Петрушеню все розкішно у Варшаві, Петрушеню гуляє з відомими панками по калярнях разом з Симакою, який оставив укр. робітників Буковини для Румунів, а тепер також просить домоці на своє житє від робітників в Канаді, прикриваючись справою буковинських українців.

Отже, робітники і робітничі, не дайте ніх швітно зрадничим панкам, які волоском не підпомагають їхні читальні, бо користь з них жадної не буде мати.

А ми, робітники, визнаємо тих робітників, які стоить се поза робітничою організації, вступають в ряди Робітничої Парті Канади і там обзнакоміть ся, яким способом муть на освободити ся з капіталістичного впра.

Хай живе єдність українських робітників в Монреалі!

Хай живе робітнича організація!

Хай живе солідарність працюючих ділого сів!

Хай живе Радянська Україна, виключаючи Галичину і Буковину. Симако Батран.

В ОСЕРЕДКУ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В ПЕНСІЛВЕНІ.

Сентрал Сіті, Па, 3. Д.

Шановний Товаришу Редактор! Посилаю Вам жерти зібрані на поміч голодуючим на Радянській Україні, які, прошу, передайте комітету, а швітно жертвовавши помістив в "Укр. Роб. Вістях".

Правда, що сума мала, а наших робітників тут багато, та на жаль находит ся в прикрім положенні. Бо у нас тепер майнерський страйк. Страйкуємо вже два місяці і можливо, що се два місяці будемо сидіти та швітно хоч не задримо. Властиві майні вживають ріжних способів, швітно роблять страйк, самі динаміти підкладають під газів, а потому підкладають на робітників. В наших містах вже два рази підложили. А на другий раз вже владло стейтвоні козаків та ріжних капіталістичних влад. Арештували великих робітників і карували ріжними карами.

Минушого тижня арештували двох українських робітників; винустили на волю під кавією по \$1000 за одного, Арештували за те, що сказали до капіталістичного влад (схеба) кілька слів, внаслідок чого йому, швітно не владло до роботи. І за те казали платити пани судії по \$1000, а капіталістичний наганя в Windber, Па., знасцував живку одного польського робітника і вкрав з хати годничку вартості 50 доларів, якого також винустили під кавією \$1000. Таке то панське право!

Та робітники і так не піддають ся, страйкують далше. Тисячі робітників повиклидо з газів. На "вільній" землі Вашингтона весь вільно робити капіталістам, але не нам, робітникам. Нам вільно робити так тяжко, як пани капіталістичні того хоче, але домагати ся платити за нашу працю, швітно ми могли з неї викинути по доларі, то того нам не вільно.

А найгірше буржуї нече те, швітно майнери організують ся до нині. Цілий Somerses Co. погн до страйку, в часі страйку, організувало ся більше як десять тисяч майнерів до United Mine Workers of America. Властиві майні так се волять, що вони не можуть тепер платити в день ні вночі і роблять так, що вживають всяких способів, швітно розбити робітників. Вони навели собі до служби словенського ропа, швітно ходив по хатах і гонив робітників до роботи. Кричав він і в костелі, та не помогло. А тільки навчиво робітників, бо мали нагоду переконатися ся, кому вони чорнокошні служать: до зарям чи боготі? Тепер капіталісти вже третій разем. Беруть залізничні вагони, наслідують поелемом, або дошками, а зверху наслідують вуглє і такі вагони возять по містах, швітно дразнить майнерів. Та се вже посядне, що вони можуть показати. А ми, майнери, знаємо, що се бльоф, бо вуглє ніхто не викапає без нас, майнерів. І тому киню до вас, робітничі майнери: організуйтеся і стійте твердо при своїх жаданях, а швітно побіда напевно буде!

Теодор Гришич.

Беверлей, Алта. Товаришу Редактор! Посилаю в сім листі \$400 на відновлене передлати на "Укр. Роб. Вісти", яку то газету повинні передлатувати і читати кождий свідомий робітник.

Товариші робітничі! Коли мене припроважено до сїєї країни, то на самарезі понаши ся мені до руху "Укр. Голос", "Ранок" і "Канадський". Але не довго сї газети заглядали ся по ред мого очима. Читав я також "Одному найстарішу газету в Канаді", одинок і не задовольняв мої бажань. Кожного дня пригладяв ся я круїтвату той газети і побачив, що вона є ворожа робітничим інтересам, а вилучують ся перед панами й попами. Читачи ріжні сектантські газети і побачив, що всі вони не ріжні, швітно се одна від другої: одна жовта, друга синя, а третя і сама не знає чого хоче. А всі вони наганяли на панське копито. Відтак повла ся мені до руху "Робочий Народ", і коли я почав читати робітничі часосії, і побачив, що робітничі газети служать робітничим інтересам, а продавці служать своїм панам. Я побачив, що робітничим нема швітно між панами і швітно не повинен своїми тяжко заправжованими центами запомогати продавці газети. Поки пани будуть панами, а попи — попами, доти робітник не повинен читати з ними нічого спільного. Робітник не повинен скаржити свого чесного чола перед ними неробами.

Т ось я побачив, що в тих панських та продавчих газетках ново брешли і крутарства. Редактори тих газет трублять кождий на вилку трубу, але в один голос. Жаль тільки, що се не тежні труби, які служать сїй трубі. А послоняж жидку, що з ким заходили таким і стещи. А вора вже, швітно робітників нарозумілись, та кинули всі ті сектантські газети, а читали дібно робітничі. Робітники всі як один повинні стояти в рядах робітничої організації, але не в лансько-польських кошах. Товариші робітничі! Я один з вас, визнаю вас всіх: ставайте в ряди робітничої організації, передлатуйте і читайте дібно однукову робітничу газету в Канаді "Укр. Роб. Вісти". Лучні ся товариші всі в одну велику робітничу сімю!

Г. Воронка.

Товаришу Редактор!

Нинішня криза, яка не оминула і місцевості Кардіф, є причиною спінження моєї передлати. Посилаю вам \$5.00, з котрих \$4.00 передлати, а \$1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти". Сам вилучую свій обовязок супроти своєї часосії.

Визнаю товариші робітників з інших місцевостей не отгати ся з своєю передлатою, бо внаслідок нашої ситуації не можемо. Зрозумійте се, товариші, і швітноайте свою передлату. Зрозумійте, що коли наша часосії буде добре стоити матеріально, то тим самим буде розвиватися до наш література.

Спінім, товариші, на поміч своєї часосії. Покажи, що ми уміємо піддержувати свою робітничу пресу! Гр. Дзерник.

Сідней, Н. С.

Дорогий товаришу Редактор! Посилаю на ваші роки \$400, з котрих \$200 швітно передлати на "Укр. Роб. Вісти", \$100 на пресовий фонд, а \$100 для голодуючих на Радянській Україні.

Я дуже жадую, що так швітно став передлатником так дорогої нашої робітничої часосії. Причина була в мої невідомості. Я не знав в чім корінь нашого робітничого лиха. Вже довший час я читав по трохі робітничі газети і чім раз, приходжу до переконання, що корінь лиха в нашій невідомості і незорганізованості. До сего часу я побірав газету на стелі, але від тепер я хочу мати регулярну кожде число. Передлату свою я починаю з червоним місцем "Укр. Роб. Вісти" і визнаю всіх товаришів в Сідней владть за роботу для "Укр. Роб. Вісти". Наша часосії виділялась до нас, товариші! Даймож її поміч. Не даю в маю, даймо в червні. Ті товариші, які не се передлатниками "Укр. Роб. Вісти", повинні нині стати терпи. Розіжні свої змучені спінн, станемо отверто перед своїм ворогом, капіталістом, піднесім перд ним свою пресу на валежну висоту! Покажи, що се наша силам вірою! Покази, що се наша силам вірою! Покази, що се наша силам вірою! Покази, що се наша силам вірою! Покази, що се наша силам вірою!

Товариші! Спінім на поміч "Укр. Роб. Вісти".

Нехай живе солідарність працюючих ділого сів! До роботи, товариші, бо наша побіда залежить від нашого свідомості, зорганізованості, залежить від нас самих!

З товаришним привітом, Ф. Шкалат.

Кенора, Онт.

Дорогі Товариші! Посилаю вам \$400 річної передлати на "Укр. Роб. Вісти", \$100 пресового фонду і \$250 річної передлати на "Голос Праці". Листи, які я отримав для зібрані в маю місяці я задержу в себе, бо покищо я се нічого не зібрав. Постараю ся зробити се швітно.

З товаришним привітом, В. Ворошило.

Колгорст, Алта.

Товаришу Редактор! З швітним листом послав вам почтовый переказ на суму \$7.50, з котрих \$4.00 на відновлене передлати на "Укр. Роб. Вісти", \$2.50 річної передлати на "Голос Праці" і \$1.00 пресового фонду на "У.Р.В."

Визнаю товариші в інших місцевості зробити те саме.

З товаришним привітом, С. Гупка.

Медисин Гет, Алта.

Дорога Редакціє! Посилаю Вам \$400 передлати на "Укр. Роб. Вісти" і \$250 на "Голос Праці" до товариства "Єдність" в Медисин Гет. Посилаю також зарам \$5.00 з розподілу журналу "Голос Праці", що разом робить \$11.50.

Визнаю товариші, отримавши діло розподілу журналу, вилучили належність якнайшорше, бо сї гроші потрібні для видання сідуючого числа. Н. Дірда, секр.

Ланко, Алта.

Товаришу Редактор! Прикро приходить ся мені писати сего листа, але що ж зробити? Соромно мені за самого себе, але що поради, коли нема нічого способу.

Еже другий рік чинаю я "Укр. Роб. Вісти" на кредит і вірте мені, товаришу, що читачий часисні сам себе стидляю ся, мов той злодій. Шчо мені зробити, коли не маю де розрастатися на передлату.

Товаришу! Я прошу вас, не переставайте слати мені "Укр. Роб. Вісти", не відбирайте від мене духового корму. Без "Укр. Роб. Вісти" в хаті, я лишив би ся як риба без води. Тому че-раз прошу, не переставайте посылати мені "Укр. Роб. Вісти", а я при найбільшій нагоді заспокою свій дух.

Я більше не хочу опраудувати та поновити вам; думаю, що ви зрозумієте моє становище і без жалі.

Оставь з товаришним привітом, Петро Тербино.

Вінніпег, Ман.

Товаришу Редактор! Прошу вас не переставати слати мені "Укр. Роб. Вісти", як дотепер слалд. Кола мене тепер дуже тяжко з гримі. Раз по криза, а друге — я не дуже здоровий. За шару тижнів я вам швітно передлату. Я те-

Г. Воронка.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Міаїони малых дітвочок і дорослих людей з навіщенних страшною посухою губерній Радянської України загрожени є голодовою смертю і кличуть до нас о поміч.

Вони, що терпіли і терплять, що проливали свою кров, що віддавали своє житє за велике діло освободження робочого люду; вони, що віддавали і віддають великі жерти за нашу робітничу справу, що власними кістками будують підвалини нового, світлого дня нас житя, — вони ждуть від нас поміч!

Нехай же не марно звучить їх клич!

Нехай негаваночним голосом нагадає він все нам про наш обовязок!

На поміч страдаючим товаришам!

Безпереринну поміч несім їм, доки голод буде грозити їм смертю!

ВЕСЬ ЧАС, ПРИ КОЖДІЙ НАГОДІ СКЛАДАЙМО ФОНД НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПОСИЛАЙМО ДО КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ВІННІПЕГУ. Звітам фонд сей негайно відсилаєть ся до Праги, на руки офіційного представника Радянської України, для закупки конечних средств для голодуючих.

Гроші посилайте і за рєстовимм книжочками та поясненнями звертайте ся на адресу:

Famine Relief Committee for Soviet Ukraine Ukrainian Labor Temple COR. FRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

тер не міг би жити без "Укр. Роб. Вісти". Если б не "Укр. Роб. Вісти" то я і нині був би таким самим дураком, як я був чотири роки тому назад, коли читав "Укр. Голос" і "Кан. Українець". Але тепер я їх не хочу.

Нехай живе робітнича преса! Нехай живе "Українські Робітничі Вісти"!

З товаришним привітом, Іван Ковальчук.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Детройт, Міч, 3. Д.

Отрим подаю до відомої родині і всім яванким з Дрогобича, які находять ся в Канаді і Злучених Державах про смерть Кароля Скрипкевича, довголітнього директора Каси Райфайзена, члена читальні "Прогресс", члена кружка "Сільського Господар" та владця довголітнього і шорого діла для робітничої справи. Кароль Скрипке номер діла 30 швітна, в 54-ім році житя. Похорон відбув ся дня 2 мая.

Нехай земля йому буде пером. Т. К. Кочидиш.

Келгари, Алта.

Товаришу Редактор! Хон як тяжкі тепер часи через кризу і безробітє, однак свідомий робітник не може бути без своєї часосії "Укр. Роб. Вісти". Тож послав вам \$4.00 річної передлати від мене і визнаю всіх товаришів робітників і фермерів не згагати ся з передлатою на свою часосії. Товариші! Злишнім є говорити про се много, але зрозумійте, що ніхто не можемо нашій часосії, если ми самі її не можемо.

Подаю до відомо, товаришам, сумну вістку, а власне, що Алек Чернокошні прихиз з Норкег і Келгари і мав операцію на "апендисайт". Однак операція йому не повела ся. Він страшив пам'яті і його забрали до Панора до дому божевільних. Він стоить в робітничих рядах і був передлатником "Укр. Роб. Вісти". Члени сего його затримайте, доки ми поладуємо вам вістку про все, що з ним станеть ся. На його видоздровлене дуже мала надія. Він не їсть і дуже ослаблений. Тов. Чернокошні походить з села Рожнова, пов. Сидити. Може хто з країни хоче про него діло довідатися, то може зголоситися на низше поладу адресу: Тов. Чернокошні родив ся в маю, а браті і сестри в старім краю. Я робив з ним в майні на Нордег і Кенмор.

З товаришним привітом, В. Скергар, 440 Centre Ave., E. Calgary, Alta.</